

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช
อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำ

เทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดย่อย และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประมุขมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมืองในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการ

พัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและการคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่

ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง กฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถชี้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาชาติในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการ

ส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์หลักจะต้องจับต้องได้และชัดเจนของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ

เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนา

๑. คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น

๒. คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น

๓. คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง
อย่างต่อเนื่อง

๔. คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น

๕. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ
สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ที่
พึงประสงค์

๒. พัฒนาศักยภาพคนใหม่ทักษะ ความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ และให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ

๖. พัฒนาระบบการดูแล และสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๗. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน
และแก้ไขปัญหาความยากจน

๒. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ

๓. เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและ
ได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถ
เข้าถึง บริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ

๒. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการ ที่มี
คุณภาพ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๓. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็ง
การเงิน ฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการ
จัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๒. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็น ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ร้อยละ ๒๕ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑๕ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มจาก ๑.๕๓ ล้านไร่ เป็น ๑.๕๘ ล้านไร่ มีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐและลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๒. สร้างความมั่นคง และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพิ่มพื้นที่ชลประทาน ๒๓๕๐,๐๐๐ ไร่ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิต และการบริโภค ป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๓. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษ ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการกำจัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ภาคอุตสาหกรรมที่เปราะบางอันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินให้มีคุณภาพในเกณฑ์ดีและแก้ไขปัญหาวิกฤติหมอกควัน

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งลดลง ภายใน ปี ๒๕๖๓ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗ ของการปล่อยในกรณีปกติมีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับผลกระทบสูง

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเปราะบาง

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๓. แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖. บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

๒. สังคมมีความสมานฉันท์เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่รวมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๓. ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษา และการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

๔. ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิก อาเซียน มิตรประเทศ และนานาประเทศ ในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ ของชาติ

๕. ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทางทหาร มีอันดับความเสี่ยงจากการ ก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก และมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีทางไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก

๖. จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของ ชาติ

๒. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัย คุกคาม ทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๓. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับ มิตร ประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๔. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

๕. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่าง แผนงาน ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้ บริการ ของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ ให้อยู่ในอันดับสองของอาเซียน เมื่อ สิ้นสุด แผนพัฒนาฉบับที่๑๒

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่า ร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ๑๒

๔. ลดจำนวนคดีที่มีการพิจารณาคดีตัดสินลงโทษผิดพลาด

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๒. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง ภาครัฐ

๓. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ
อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง
๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
๔. การพัฒนาดานพลังงาน
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
๖. การพัฒนาดานสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
๒. การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
๔. การพัฒนาดานพลังงาน
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
๖. การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี
๒. เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมี
สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐
๓. เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คน ต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน
๔. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีพร้อมใช้ของเกษตรกร
รายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๕. เพิ่มจำนวนนวัตกรรมทางสังคม และนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ ที่ผลิตได้เอง
ภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิง
สังคม
๒. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี(Technopreneur)
๓. พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น
๒. เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนาอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม ตัวชี้วัด
เมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนาอยู่
๓. พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน ร้อยละ ๒๐

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๒. การพัฒนาเมือง

๓. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ ได้เต็ม

ศักยภาพ

๒. ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

๓. ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจการค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชียรวมทั้งมีการพัฒนาสว่นขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาค อาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

๔. ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๒. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่น ในภูมิภาค

๓. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๔. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วน ทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๕. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ

๖. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๗. การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาค โดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลกเพื่อรักษาสันติภาพในภูมิภาคไทย และมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค

๘. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้าน

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัย เพื่อใช้ ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้อยุทธศาสตร์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้อยุทธศาสตร์จากการเชื่อมโยงและสอดคล้องกับประเทศ เพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรม การพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้อัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนา เศรษฐกิจของภาค
๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุน ในการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมี บทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำโดยการปรับปรุง อ่างเก็บน้ำ หนอง ฝาย และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการ กักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษาสำรวจและจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำแม่น้ำ ในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำใหม่ ความสมดุล ระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจาก อุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพ และรายได้ของผู้มีรายได้น้อยโดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีที่ดินทำกิน ของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางอาชีพโมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิต และจัดสวัสดิการให้แก่วัยสูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการ ทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล ผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และพึ่งพาตนเองได้ในชั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มี คุณภาพใหม่มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพ และมีรายได้ตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรม ให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร รอยเอ็ด หนองบัวลำภู ภาพลื่นธุ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชน ในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่ง ปลูกจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาล ในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับ และผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยง และระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็ก ในด้านโภชนาการที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็ก ในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสตามกฎหมายและคดียุติธรรม บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่าย ภาคประชาชน ในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการ ปกป้องตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร่องไหให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ รอยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่อุปทานอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิตพร้อม ทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูป โดยใช้นวัตกรรมมารายกระดับราคาสินค้า เกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมีและการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตร อินทรีย์การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิต และชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความ พร้อมและเหมาะสมและเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย เพื่อขยายฐาน รายได้พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุน เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่นส่งเสริมเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการ ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผักผลไม้และไม้ดอกในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานีให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพ ตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืช สมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนมในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยี การเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่ม ช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐาน ชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูงก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรม ในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตรอาหาร สาธารณสุขและการแพทย์พลังงานอุตสาหกรรมเคมี และ ภาคสังคม โดยพัฒนาไชนคราซีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์

กลางอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูป และอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัด สกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์ สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจ แนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๑ และตอนกลาง ๒ ด้วยการพัฒนาศูนย์รวมจากวัตถุดิบ และของเหลือทิ้งทาง การเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความ หลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหารอาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจาก พืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพ จากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับ ชุมชนจากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้ง ทางเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงาน เพื่อใช้ ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงาน หมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตภัณฑ์อุปโภค บริโภค ในพื้นที่ เชื่อมโยงระเปียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตกได้แก่จังหวัดชัยภูมิขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการรวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็น ธรรมการพัฒนาของทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce, E-Marketing เป็นต้น

๖) ยกย่องมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผาฝาย ผายอมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพ ใ้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุดรธานี หนองบัวลำภูและจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสินค้า การ ออกแบบและตราสัญลักษณ์พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัย สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าพร้อมทั้ง พัฒนาและ ยกย่องผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกย่องผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ให้มีทักษะ มีความรู้ ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัยสร้างความเชื่อมโยง ระหว่างวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ ธุรกิจ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มี คุณภาพ และให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการ สังคม ที่ได้มาตรฐานที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมืองการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความ สะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้นการเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

๘) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความ หลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ ปานอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูปลูกป่าและป้องกันการบุกรุกเพื่อรักษา พื้นที่ป่าต้นน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิด สร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัว อยู่ในพื้นที่สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษาและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรม ใน ลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยให้มีความพร้อมการวิจัยในชั้นประยุกต์ และ

ทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์แบบ การทำวิจัยตลาดการทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการ สรรสร้างกิจกรรม หรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์ แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยว ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและเมืองเก่า ไถ่แก เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่า นครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการ เล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักรถและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิด ความจดจำและสร้างความโดดเด่นเอกลักษณ์ได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวไทยท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขน ถ้ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยาน และการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/CaravanTours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากิจกรรมเชื่อมโยง ระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการ บริหารจัดการที่เกิดจากชุมชน เพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะ ทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมีความสุข รื่นรมย์เสมอ (playandlearn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ เพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษา วิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเขาพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและ นันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ เขาถึงได้ง่ายและกลับมาได้อีกครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับ นักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ เพื่อให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ มากขึ้นรวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชน และท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชน และท้องถิ่นทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึกร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ หลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนา รถไฟความเร็วสูงขวงนครราชสีมา - หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ขวงขอนแก่น - หนองคาย ขวงจระ - อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และทางพิเศษขวงระยอง เศรษฐกิจ EVEC ดานตะวันออก

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนา รถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการเดินทาง และขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ รอยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และ สกลนคร) และขยายถนน ๔ ขวงจรจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน เชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองนครราชสีมา เมืองขอนแก่น และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบบ

ผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการลอมรอบสถานีสง และพัฒนาพื้นที่ บริเวณเมือง ชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทนครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

๕) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบรางที่ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม รอยเอ็ด และขอนแก่น อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และพัฒนาสถานีสงสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการ จัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้ มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อ ระบบสารสนเทศภายใน และระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยง โครงข่าย เส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในการ เดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย เน้นการพัฒนาบูรณาการระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และ มุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุน ของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการ รองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงาน ทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

กรอบทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแนวทางการแปลงยุทธศาสตร์การ พัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อให้ส่วนราชการระดับต่างๆ นำไป ประกอบการ พิจารณาจัดทำแผนพัฒนาให้ไปในแนวทางที่สอดคล้องกัน โดยสาระสำคัญของแนวทางการ พัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
๑.เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ไปสู่ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหาร ปลอดภัย	๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร่องไห ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพสูง ๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตาม ศักยภาพ ของพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชผักผลไม้และไมดอก รวบรวมทั้ง ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงและโคนม ๓. สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้

แนวทางการพัฒนาหลัก	แนวทางการพัฒนารอง
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ไปสู่ ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง	๑. พัฒนาในนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูป และอาหารแบบครบวงจร ๒. ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผาไหม ผาฝาย ผาหอมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลาง แพชั่น ในระดับภูมิภาค ๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียบเศรษฐกิจดานตะวันออกเฉียง-ตะวันตก ๔. เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน
๓.ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรมอารยธรรมขอมยุคทอง ประวัติ ศาสตร์ธรรมชาติและกีฬาสู่นานาชาติ	๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว - เชิงประเพณีวัฒนธรรม -อารยธรรมขอม -วัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ -ยุคทองประวัติศาสตร์ - เชิงกีฬา -ธรรมชาติ ๒. พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้างเชื่อมโยง สปป.ลาว

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการน้ำ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑. พัฒนาแหล่งน้ำดิบ และแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การกักเก็บ ๒. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แกมลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝ่าย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ ที่เหมาะสม ในพื้นที่การเกษตร
๕. ฟนฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดม สมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทาง ชีวภาพ ในพื้นที่ต้นน้ำ	-
๖. การพัฒนาเมืองสำคัญ	๑. พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา ๒. พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ รวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
๗. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน	๑. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๒. สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๓. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามา มีส่วนรวมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา ๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร่องไหเพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูอินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟนฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

(ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ)

วิสัยทัศน์ “อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

วิสัยทัศน์	ความหมาย
อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ในระดับอุตสาหกรรมด้วยความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และการทำ เกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	พัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพทั้งกลุ่ม

	ม ระดับกลาง-บน กลุ่มความสนใจพิเศษ โดยนำเสนอสินค้าและบริการ ที่มีคุณภาพ ควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการท่องเที่ยว และสร้างการเดินทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอาเซียน
การค้ายแดนไ้มาตรฐานสากล	การมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามระบบและมาตรฐานการค้ระหว่างประเทศ กฎหมาย ระเบียบ และข้อปฏิบัติมีความชัดเจนและเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ และการ ทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระบบและมาตรฐาน การค้ระหว่างประเทศ รวมทั้งผู้ประกอบการมีศักยภาพในการ แข่งขันเพื่อการทำธุรกิจการค้ระหว่างประเทศ

พันธกิจ

- อินทรี
- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
 - ๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และส่งเสริมการตลาดเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
 - ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบ สารสนเทศด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

วัตถุประสงค์/เป้าประสงค์รวม

- เพิ่มมูลค่า
- ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
 - ๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
 - ๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดน
 - ๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
 - ๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
 - ๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
 - ๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนรวมในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ๓ต่อปี
- ๓) มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ๒ต่อปี
- ๔) ประชาชนเข้าร่วมโครงการ ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๘๐
- ๕) ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ปองกันและมีสภาพคงอยู่อย่างยั่งยืนเป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี

๖) ความสุขของประชาชนและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) เพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรรูป สภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

๒) สนับสนุน และส่งเสริม ศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๓) การขยายฐานการตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนแปลง ฟาร์ม และพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่นๆ ที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่

๒) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรรูปของของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ร้อยละ ๘๐

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย ๕ ร้อยละ ๑๐

๔) ร้อยละแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๖๐ ต่อปี

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๒ ต่อปี

๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๕ ต่อปี

๗) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ร้อยละ ๓ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) ผลิตข้าวหอมมะลิพืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณ และมาตรฐานเกษตร อินทรีย์

๒) แปรรูปและแปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม

๓) ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

๔) การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ

๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการค้าและการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

๖) การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ และเอกชนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และผลิตภัณฑ์ ชุมชนใหม่มีความหลากหลาย

มาตรฐาน

๘) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้

๙) บูรณาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม

๑๐) พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง

สังคม

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมด้านความยุติธรรม

๒) พัฒนาระบบบริการสุขภาพ

๓) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย

๔) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ประชาชนได้รับบริการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม คาเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ

๘๐ ตอบ

๒) อัตราการฆ่าตัวตายลดลง ไม่เกิน ๖.๐ ต่อแสนประชากร

๓) ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน ๑ ปี เป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๙๐

๔) ร้อยละของเด็ก ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย คาเป้าหมาย ร้อยละ ๘๕ ตอบ

๕) ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจในศักยภาพของตนเองและสามารถตั้ง

เป้าหมายในชีวิต ของตนเองได้ เป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๙๐

๖) แรงงานอิสระ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๘๐ ตอบ

๗) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย(IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐(โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น

ป.๑ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔)

๘) เยาวชนไทยทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (ร้อยละ

๑๐๐ ตอบ)

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

๓) การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

๔) การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) พัฒนาและอนุรักษ์พืชน้ำ แหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว

๒) การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด

๓) การจัดการขยะในพื้นที่

๔) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ตอบ

๒) สัตสวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เปาหมาย รอย
ละ๒๕ ตอบ

๓) สงเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่า เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เปาหมาย รอยละ ๐.๒๐/
ของพื้นที่ กลุ่มจังหวัดฯ ตอบ

๔) รอยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เปาหมาย รอยละ ๑ ตอบ

๕) รอยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เปาหมาย รอยละ ๑๐ ตอบ

๖) รอยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เปาหมาย รอย
ละ๒๕ ตอบ

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) สงเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟูปลูกต้นไม้ในพื้นที่เปาหมาย

๒) สงเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจใน
านต่างๆ

๓) สงเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๔) สงเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่๔การเสริมสร้างความมั่นคง

วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบ
เรียบรอย

๓) สังคมปลอดภัยาสพติด

๔) แรงงานต่างดาวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตาม

กฎหมาย

เปาหมายและตัวชี้วัด

๑) จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง รอยละ ๕

๒) จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เชิง
ลบกับเพื่อนบ้านจำนวน๐ ครั้ง หรือไม่เกิดขึ้นเลยตอบ

๓) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยาสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน๑๕ ชุมชน ภายในป ๒๕๖๕

๔) ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่าง
ราชอาณาจักรไทย – สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน๓ ครั้ง

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) สงเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่

๒) กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบรอยตามพื้นที่
ชายแดน

๓) บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัด ปรุหายาสพติดในพื้นที่

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างดาวเชิงบูรณาการ

๓)แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ป(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

เปาหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมื่อนายอุตันสมัย ประตุสุการการการลงทุน ทองเทียวหลายมิติ เกษตรสุสากร”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เมื่อนานอยู่ทันสมัย	-การพัฒนาเมืองใหม่ระบบระเบียบ วินัย มีการวางผังเมือง ที่เป็นเอกลักษณ์ ระบบขนส่งมวลชนภายในจังหวัดให้ทันสมัย เป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับการคมนาคมหลัก
	ทั้งทาง อากาศ ทางรถไฟ และทางถนน คุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในการ ชีวิตความเป็นอยู่การศึกษา การสาธารณสุข และในด้านวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งจากปัญหาอาชญากรรม อุบัติภัย/ภัยธรรมชาติยาเสพติดฯ การแก้ปัญหาและการดูแล ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาปรับปรุง และเสริมสร้างระบบสาธารณูปโภค (เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์) ให้ครอบคลุมพื้นที่
ประตูลูกค้าการลงทุน	-การส่งเสริมการค้าขายแดน การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ในภูมิภาค และเมืองที่มีการเจริญเติบโตทางการค้าการลงทุน มีเส้นทางคมนาคมเป็นจุดระบายสินค้าทั้งส่งออกและนำเข้าที่ส่งเสริม การติดต่อการค้าการลงทุนในภูมิภาคนี้
ทองเที่ยวหลายมิติ	-การมีการท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี/การท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ/การท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น รวมทั้งมีการ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมและยกระดับศักยภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหาร

วิสัยทัศน์	ความหมาย
	จัดการการท่องเที่ยวระหว่าง ภาครัฐ เอกชนและชุมชน และสนับสนุนการขยายฐานตลาด นักท่องเที่ยวใหม่
เกษตรสู่สากล	- ยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อจำหน่ายในระดับสากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การสร้างเครือข่าย เกษตรกร ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ด้านการเกษตรเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เกษตรปลอดภัยปลอดภัยสารเคมี เกษตรอินทรีย์ มีการ เชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับผู้บริโภคและการตลาดการเพิ่มมูลค่า ผลผลิต (การแปรรูป)

วัตถุประสงค์

๑) พัฒนาระบบผังเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค ให้มีความทันสมัยรองรับการขยายตัวจากสวนกลางและการใช้ชีวิตของประชาชนในจังหวัดให้มีความมั่นคง ปลอดภัย ในทุกมิติ

๒) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้โตมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓) ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและทางการค้าการลงทุนในภูมิภาค

๔) พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชุมชน และยกระดับคุณภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว

๕) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่ม

๖) ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน อาชีพ ฯลฯ

๗) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

๘) ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

เป้าหมายการพัฒนา

๑) จังหวัดอุบลราชธานี มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) ประชาชนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาศักยภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การบริการ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในทุกด้าน มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายสู่ประชาชนทุกระดับ การเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร GPP ของจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มขึ้น

๔) เมืองแห่งโอกาสในทุกด้าน (การศึกษา, สาธารณสุข, กีฬา, ท่องเที่ยว, การค้าการลงทุน วัฒนธรรม ฯลฯ)

๕) เมืองแห่งการค้าชายแดน (Logistics)

๖) เมืองแห่งเกษตรอินทรีย์

๗) พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง (Smart City)

๘) เมืองแห่งศูนย์กลางทางการประชุม (MICE City)

๙) เมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๐) พลังงานทางเลือกจากขยะมูลฝอย หรือพลังงานทดแทน

๑๑) เมืองแห่ง Sport City

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ร้อยละ ๑.๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๗.๕

๒) ร้อยละของรายได้ต่อหัวของประชากร (Per Capita :GPP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๓) ร้อยละของการทดสอบระดับชาติเฉลี่ย เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๔) สถิติอาชญากรรมลดลงร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนาตามลำดับ ความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่ายุทสมัยให้เป็เมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่ายุทสมัยให้เป็เมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ

๓) ระบบสาธารณสุขป้ญกพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็มิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็มิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) รอยละผู้ป่วยโรคเบาหวานรายใหม่ ไม่เกินรอยละ ๕ ต่อป (ของผู้ป่วยที่มาตรวจรักษาพยาบาล ทั้งจังหวัด)

๒) รอยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายไดต่ำกวาเกณฑ์จปฐ รอยละ ๒.๕ต่อป

๓) รอยละของรายไดต่อหัวของประชากร (Per Capita: GDP) ในพื้นที่เพิ่มขึ้นรอยละ ๒.๕ต่อป

๔) รอยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น

๕) รอยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

๖) รอยละของระยะทางเสนทางคมนาคมที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางที่เพิ่มขึ้น รอยละ ๓ต่อป เปาหมาย ๕ ป รอยละ ๑๕

๗) รอยละของปริมาณขยะมูลฝอยและขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น รอยละ ๕๐ ต่อป

๘) รอยละของการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียน พลังงานทดแทน พลังงานแสงอาทิตย์ เพิ่มขึ้น รอยละ ๓ ต่อป เปาหมาย ๕ ป รอยละ ๑๕

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ทุกกลุ่มวัย

๒) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในทุกช่วงวัย และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพให้มีรายไดที่เพิ่มขึ้น มีหลักประกันทางสังคม และการเข้าถึงบริการของรัฐ อย่างทั่วถึงและเป็ธรรม

๓) พัฒนาระบบผังเมืองโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขป้ญก และการระบายน้ำ ให้มีความทันสมัย และปลอดภัย

๔) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อเป็เมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่เป็มิตรต่อเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๖) สร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐอย่างทั่วถึงและเป็ธรรม

๗) สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายไดที่เพิ่มขึ้นของประชากรในจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค
- ๒) เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน+๓
- ๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ใหม่ศักยภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒.๕
- ๒) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๔
- ๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน
- ๒) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๓) ยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
- ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- ๕) พัฒนาและยกระดับด้านการค้าชายแดนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการ ทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์

การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณีและธรรมชาติให้มีความยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดทั้งปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๕ ต่อปี ค่าเป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒๕
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ ๔ ต่อปีค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๐
- ๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน จำนวน ๒ แห่งต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๐ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนากิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความหลากหลาย
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการให้บริการโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ การท่องเที่ยว
- ๓) ยกระดับการผลิตสินค้า การบริการและการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
- ๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- ๕) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และขยายฐานการตลาด เพื่อพัฒนาความร่วมมือทางการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล

วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตของสินค้าเกษตร
- ๒) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยการผลิตและการแปรรูปให้มีมาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีและ

นวัตกรรม

- ๓) พัฒนาเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนบนพื้นฐานของ

ความพอเพียง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๓ ต่อปี เป้าหมาย ๕

ปี ร้อยละ ๑๕

- ๒) ร้อยละของครัวเรือนเกษตรกรที่น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเกษตร ร้อยละ

๓ ต่อปี

- ๓) ร้อยละเกษตรกรที่ผ่านเกณฑ์ Smart Farmer (เกษตรกรปราดเปรื่อง) เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๔๐

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- ๒) ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรและการแปรรูปให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล

- ๓) พัฒนา/ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องของด้านการเกษตร

- ๔) ส่งเสริมเกษตรกรให้พัฒนาตนเองโดยใช้หลักแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๕) เพิ่มศักยภาพเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องของด้านการเกษตรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart

Farmer)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน

วัตถุประสงค์

- ๑) พิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ (ชาติ, ศาสนา, พระมหากษัตริย์) และสร้าง

ความปรองดองสมานฉันท์

- ๒) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เสมอภาค เป็นธรรม

- ๓) พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคงและมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

- ๔) สร้างความมั่นคงเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความเข้มแข็ง

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๒๕

- ๒) สถิติของการจับกุมคดียาเสพติดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓๐

- ๓) จำนวนกิจกรรมเพื่อพิทักษ์ รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการสร้างความ

ปรองดอง สมานฉันท์ในพื้นที่ ประสบความสำเร็จ ร้อยละ ๑๐

- ๔) จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความมั่นคงและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศ

เพื่อนบ้านไม่น้อยกว่า ๒๕ ครั้งต่อปี

- ๕) จำนวนความตกลงทางเศรษฐกิจตามกรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ

สังคม ไม่น้อยกว่า ๕ ครั้งต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ปลุกจิตสำนึกของคนในชาติเพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและสร้างความปรองดอง

สมานฉันท์

๒) รักษาความสงบเรียบร้อย สร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ และตามแนวชายแดน

๓) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและร่วมมือในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาขามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบต่อในด้านความมั่นคงเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้อง กับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น
๔. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม และกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน

๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหาร การตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ไ้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ ๔ ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับกาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ไ้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษา สุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของ

ทุกภาคส่วน

- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมาย แก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของสวนรวม
- แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของ

ชุมชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิป

ปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในชุมชน

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเผยแพร่ทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงานสร้างรายได้ ชุมชนเข้มแข็ง สะอาด และปลอดภัย ใส่ใจการศึกษา รู้คุณค่าสิ่งแวดล้อม รักษาไว้ซึ่งประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและนันทนาการ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑.ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง

๒. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตและดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึงเป็นหมู่บ้านปลอดยาเสพติด
๓. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่าง ๆ ได้ ปัญหา ยาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนลดลง
๔. ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของอำเภอ
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
๖. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวันสำคัญทางศาสนาและร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู รักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๗. ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม พัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
๘. อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านต่างๆที่อบต.จัดให้มีขึ้นในแต่ละปี
๒. จำนวนเด็ก เยาวชนและประชาชนในเขตอบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับอบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับการอย่างทั่วถึงทุกคน
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลเมืองเดชสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น
๖. ความพึงพอใจของประชาชนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
๗. อัตราการเกิดปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง
๘. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคมและระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐
๒. ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้และมีไฟฟ้าสาธารณะทั่วถึง ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือนในพื้นที่
๓. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือนในพื้นที่
๔. ประชาชนในเขต อบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม พัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกีฬาเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. จำนวนผู้สูงอายุ คนพิการและประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับอบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซนต์
๖. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๗. จำนวนครัวเรือนในตำบลเมืองเดชสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ครัวเรือนต่อปี

๘. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐

๙. ปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี

๑๐. ผ่านเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับคะแนน ๙๐ คะแนน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมและระบบระบายน้ำให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยง

๒. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

๓. ส่งเสริมและพัฒนาภาคการเกษตรและการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและทำการเกษตร

๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๖. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน

๗. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็ง

๘. ป้องกันเกี่ยวกับปัญหาเสพติด

๙. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑๐. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและด้านกีฬา

๑๑. อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒. อนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๓. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

๑๔. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๑๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๖. พัฒนาศูนย์ราชการและระบบการบริหารจัดการองค์กร

๑๗. พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มีความปลอดภัย โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็วและรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒. พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความทันสมัย สวยงาม

๖. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาในท้องถิ่น

๗. อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แผนพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของประชาชน	พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๑.การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ ๒.การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓.การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ	๑.การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยให้เป็นเมืองอัจฉริยะ และเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของประชาชน ๒.การยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล	ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๒.ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	กา ร จั ด ก า ร ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๓.ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์	การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	การบริหารจัดการ ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง	การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ มั่งคั่งและยั่งยืน	การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน	การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๕.ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยของประชาชน

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แผนพัฒนาจังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเมืองเดช
ยุทธศาสตร์ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ	การบริหารจัดการใน ภาครัฐ การป้องกัน การทุจริตประพฤติมิ ชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย	การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยให้เป็นเมือง อัจฉริยะ และเสริมสร าง คุณภาพชีวิตของ ประชาชน	การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๖.ยุทธศาสตร์ด้านการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	การเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพทุน มนุษย์	การส่งเสริมและการ พัฒนาการท่องเที่ยว เชิงคุณภาพ	การวางแผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิช ยกรรม และการทอง เที่ยว	๗. ยุทธศาสตร์ด้านการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว และนันทนาการ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชนมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- เมืองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีสถาบันการเงิน กองทุนหมู่บ้าน มีกลุ่มอาชีพต่างๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- องค์การบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณจำกัดทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ
- เป็นสังคม ชุมชน กึ่งเมืองไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

- ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร รายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่คือรายได้จากการเกษตร ซึ่งประสบปัญหาความไม่แน่นอนของกลไกตลาด

๓. โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดอุบลราชธานีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น
- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

๔. อุปสรรค (T : Threat)

- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจหัวระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเดช นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

- ๑.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไป-มา เพิ่มมากขึ้น
- ๑.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๑.๓ รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันทำให้มีน้ำขังเป็นบางจุด
- ๑.๔ แหล่งน้ำการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้งและน้ำประปาสำหรับอุปโภค บริโภคและยังไม่ได้มาตรฐาน

๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

- ๒.๑ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐานและขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
- ๒.๒ เด็ก เยาวชน ติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติดและตั้งครรภก่อนวัยอันควร
- ๒.๓ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- ๒.๔ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ เนื่องจากต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง

๓. ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน
- ๓.๒ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๔.๑ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีถูกสังคมสมัยใหม่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปและไม่ค่อยมีผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ด้านการส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน

- ๕.๑ การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
๕.๒ เกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งทำให้ทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหาย

๖. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๑ ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง
๖.๒ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๗. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและนันทนาการ

- ๗.๑ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
๗.๒ แหล่งท่องเที่ยวในเขตอบต.ที่จะดำเนินการยังไม่ได้มาตรฐาน
